

BÓJCIE SIĘ BOGA I ODDAJCIE MU CHWAŁĘ

Część I: Przegląd

Przesłania trzech aniołów tworzą razem spójne Boże przesłanie, którego celem jest przygotowanie świata na powtórne przyjście Jezusa. Przesłania te są tak sformułowane przez Boga, by wywierały praktyczny wpływ na nasze myślenie, postawy i postępowanie. Ukazują one plan Jezusa dla nas w czasie końca. Przesłania trzech aniołów to coś znacznie więcej niż teoretyczne doktryny mające niewiele wspólnego z praktyką życia. Choć zawierają poważne ostrzeżenie dla ludzi nienawróconych, czego nie wolno nam ignorować, ich najważniejszym celem jest prowadzić nas bliżej do Jezusa.

Lekcja bieżącego tygodnia skupia się na dwóch wyrażeniach zawartych w przesłaniu pierwszego anioła: po pierwsze, „bójcie się Boga” i, po drugie, „oddajcie mu chwałę”. Jak odkryjemy w naszym studiu, bojaźń Boża oznacza szacunek, podziw i uznanie dla nieskończonej mądrości Boga, Jego niepojętej mocy i Jego cudownej łaski. Bojaźń Boża to także stan umysłu lojalnego wobec Boga. W czasach, kiedy każdy człowiek uważa siebie za najważniejszego, kieruje się konsumeryzmem i egocentryzmem, pierwszy anioł wzywa nas do życia w sposób teocentryczny, a nie egocentryczny. Oddawanie chwały Bogu ma dużo wspólnego z naszym sposobem życia. Oddawanie chwały Bogu wpływa na każdy aspekt naszego życia - od tego, co jemy i pijemy, po to, co przyswajamy umysłem i gdzie bywamy. Oddawanie chwały Bogu kieruje naszym wyborem lektury oraz tego, co oglądamy w telewizji i internecie.

W naszej lekcji przeanalizujemy uważnie te dwa wyrażenia, by zrozumieć, co znaczą one w naszym życiu w XXI wieku. Zbadamy, jak zrozumienie ewangelii Jezusa Chrystusa uzdalnia nas jednocześnie do bojaźni Bożej i oddawania chwały Bogu.

Część II: Komentarz

„Bać się Boga” to żyć w sposób teocentryczny. Stawiając Boga w centrum naszego życia jesteśmy dalecy od narzucania sobie zbędnych ograniczeń czy wyzbywania się radości życia. Przeciwnie, właśnie dzięki temu zakładamy podstawę naszej autentycznej tożsamości, prawdziwego celu i autentycznej radości. Jezus wyraźnie łączy szczęście z poznaniem i wypełnianiem woli Boga. W J 13,17 mówi: „Jeśli to wiecie, błogosławieni jesteście, gdy zgodnie z tym postępować będziecie”. Życie w egoizmie jest naprawdę bardzo ograniczone. Zamknięcie się w lochu małostkowego egocentryzmu to naprawdę marny pomysł na życie. Poznanie Chrystusa, posłuszeństwo wobec Niego, życie dla sprawy tak wielkiej, iż nie jesteśmy w stanie sobie wyobrazić większej - oto co nadaje życiu prawdziwą radość. Ten, który nas stworzył, uczynił to tak, byśmy pełnię życia i radości znajdowali w życiu dla Niego i w więzi z Nim. W Ps 16,11 czytamy: „Dasz mi poznać drogę życia, obfitość radości w obliczu twoim, rozkosz po prawicy twojej na wieki”.

Adwentystyczny komentarz biblijny zawiera ciekawe spostrzeżenie dotyczące wyrażenia „bójcie się Boga” w Ap 14,7: „Przesłanie bojaźni Bożej jest szczególnie na czasie w okresie odpowiadającym działalności tego anioła, kiedy ludzie czczą bożki materializmu i przyjemności oraz inne, wymyślone przez siebie” (*Seventh-day Adventist Bible Commentary*, t. 7, s. 827).

„Wyniki serii badań (...) opublikowane w czasopiśmie »Motivation and Emotion« [T. Kasser, i in., *Changes in Materialism, Changes in Psychological Well-being: Evidence From Three Longitudinal Studies and an Intervention Experiment*, »Motivation and Emotion«, t. 38, 2014, s. 1-22] wskazują, że w miarę, jak ludzie stają się bardziej materialistyczni, ich samopoczucie i sens życia maleją, a kiedy stają się mniej materialistyczni - wzrastają. Choć materializm wydaje się korzystny dla wskaźników ekonomicznych, wąsko pojętego rozwoju, to jednak ma negatywny wpływ na osobiste odczucie poziomu życia, gdyż prowadzi do niepokoju i depresji. Konsumeryzm niszcząco wpływa na więzi, społeczności i środowisko” (Kirstie Pursey, *How Consumerism and Materialism of Modern Society Make Us Unhappy, Lonely, and Unconfident*, <https://www.learning-mind.com/consumerism-and-materialism-unhappy/>).

Wezwanie Ap 14,7 do bojaźni Bożej jest wezwaniem do znalezienia prawdziwego szczęścia w spełnianiu woli Boga. Ap 14,7 to wezwanie do znalezienia w Chrystusie największego szczęścia i najgłębszej radości. Kiedy poddajemy się Jezusowi, posłuszeństwo naturalnie płynie z naszego serca. Obowiązek staje się przyjemnością, a ofiarność dla sprawy Chrystusa - szczęściem.

Ellen G. White tak mówi o tym: „Wszelkie prawdziwe posłuszeństwo wypływa z serca. To właśnie serce współdziała z Chrystusem. I jeśli wyrazimy zgodę, On tak utożsami siebie z naszymi myślami i celami, tak połączy nasze serca i umysły w dostosowaniu do Jego woli, że kiedy będziemy Mu posłuszni, będziemy jednocześnie realizowali nasze własne zamiary. Uszlachetniona i uświęcona wola odnajdzie najwyższą rozkosz w pełnieniu służby dla Niego. Gdy zgodnie z naszym przywilejem wreszcie naprawdę poznamy Boga, nasze życie stanie się życiem nieustannego posłuszeństwa. Uznając charakter Chrystusa i wchodząc we wspólnotę z Bogiem, znienawidzimy grzech” (Ellen G. White, *Życie Jezusa*, wyd. 16, Warszawa 2018, s. 495-496).

„Oddawanie chwały Bogu” oznacza przynoszenie Mu czci naszym stylem życia. Oddawanie chwały Bogu obejmuje uznanie faktu, iż jesteśmy przedstawicielami Chrystusa. Jesteśmy światłem świata i solą ziemi. Słowo

przetłumaczone jako „chwała” w Ap 14,7 to *doksa*. Słowo to jest regularnie używane w *Nowym Testamencie*. Może mieć dwa wyraźnie odrębne znaczenia. Pierwsze znaczenie to cześć, sława i uznanie. W tym sensie oddawanie chwały Bogu oznacza oddawanie Mu czci i uznania, na jakie zasługuje. Słusznie, bo to On nas stworzył. On także nas odkupił. On codziennie podtrzymuje nas przy życiu i planuje swoje powtórne przyjście po nas. Ale jest jeszcze inny wymiar słowa *doksa*, nierzadko przeoczany. W niektórych przypadkach w *Nowym Testamencie* słowo *doksa* może oznaczać jasność albo chwalebne ukazanie się. Według apostoła Pawła chwała Boża jaśnieje na obliczu Jezusa Chrystusa (2 Kor 4,6). „Kiedy chwała Boża objawiona w Chrystusie jaśnieje z ewangelii, oświecając serce i umysł wierzącego, zmienia go w »światłość w Panu« (Ef 5,8). Tak więc »my wszyscy tedy, z odsłoniętym obliczem, oglądając jak w zwierciadle chwałę Pana, zostajemy przemienieni w ten sam obraz, z chwały w chwałę« (2 Kor 3,18)” (*Seventh-day Adventist Bible Commentary*, t. 6, s. 503). Uwzględniając to podwójne znaczenie, oddawanie chwały Bogu i obrona Jego dobrego imienia, a jednocześnie pozwolenie, by blask Jego chwały jaśniał w naszym życiu, powinny być celem każdego chrześcijanina.

To podwójne znaczenie prowadzi nas do kilku zasadniczych pytań. Czy możemy oddawać chwałę Bogu, jeśli nie dbamy o swój organizm? Czy możemy oddawać chwałę Bogu, jeśli celowo lekceważymy ustanowione przez Niego zasady zdrowia? Jak nasze nawyki związane ze stylem naszego życia wiążą się z naszym duchowym zdrowiem?

W 1 Kor 6,19-20 apostoł Paweł odpowiada na te pytania: „Aż nie wiecie, iż ciało wasze jest kościołem Ducha Świętego, który w was jest, którego macie od Boga? a nie jesteście sami swoi; Albowiemście drogo kupieni. Wysławiajcież tedy Boga w ciele waszym i w duchu waszym, które są Boże” (BG).

Apostoł dodaje do naszego zrozumienia, co to znaczy oddawać chwałę Bogu: „Czy jecie, czy pijecie, czy cokolwiek czynicie, wszystko czyńcie na chwałę Bożą” (1 Kor 10,31). Kiedy poddajmy się Chrystusowi, nasze ciało staje się świątynią Ducha Świętego. Niewierzący z pewnością mogą odczuwać wpływ Ducha Świętego, być przekonywani i poruszani przez Niego, ale w poświęconych wierzących Duch Święty mieszka jak w świątyni. Nasze ciało staje się mieszkaniem Ducha Świętego. Jest to niepojęta myśl - trzecia Osoba Bóstwa przebywa w wierzącym człowieku. Tak więc kłamanie naszego ciała i celowe łamanie zasad zdrowego stylu życia jest znieważaniem naszego Stwórcy. Należymy do Chrystusa, bo On nas stworzył i odkupił.

Z jeszcze jednego powodu dla Boga bardzo ważne jest, byśmy oddawali Mu chwałę przez naszą praktykę zdrowego stylu życia. Zdrowie duchowe i fizyczne są ze sobą ściśle związane. Duch Święty nawiązuje łączność z nami za pośrednictwem duchowych zdolności mózgu. Jeśli mózg jest zasilany przez złej jakości krew z powodu niewłaściwych praktyk, to będzie nam trudniej rozpoznawać głos Ducha Świętego. Nasze zrozumienie planu zbawienia i prawdy biblijnej osłabnie i ulegnie wypaczeniu. Jeśli niszczymy nasze ciało przez celowe zaniedbywanie zdrowia, nasze świadectwo w świecie z pewnością nie będzie przynosić chwały Bogu. Ta zasada dotyczy nie tylko naszych nawyków związanych ze zdrowiem fizycznym, ale także tego, co oglądamy i czytamy oraz tego, jak spędzamy czas i jaki styl życia praktykujemy na co dzień.

Wezwanie do bojaźni Bożej jest zaproszeniem do teocentrycznego życia, oddawania chwały Bogu we wszystkim, co czynimy. Zaproszenie to wiąże się z godziną sądu i przygotowaniem na powtórne przyjście Jezusa. Dzięki Jego łasce i mocy możemy oddawać Mu chwałę, czcić Jego imię i jaśnieć jak światło w ciemności świata. Takie życie jest naszym powołaniem i przeznaczeniem.

Część III: Zastosowanie

Do przeczytania i przemyślenia: Kilka lat temu pastor Mark Finley próbował pomóc pewnej starszej kobiecie w rzuceniu palenia. Studiowali razem *Biblię*, rozmawiali i modlili się, ale nic to nie pomagało. Nie miała ona motywacji do rzucenia palenia. Lubiła palić i niezbyt usilnie pragnęła rzucić palenie. Pewnego dnia pastor Finley odwiedził starszą panią, a ona uradowana oświadczyła:

- Pastorze Finley! Rzuciłam palenie! Nie palę od kilku dni!

Zaciekawiony, co tak na nią wpłynęło, pastor zapytał:

- Co panią zmotywowało?

- Moja siedmioletnia wnuczka - odpowiedziała. - Pewnego popołudnia siedziałam w moim ulubionym fotelu i paliłam papierosa, a moja wnuczka usiadła mi na kolanach i powiedziała: „Babciu, kiedy dorosnę, będę palić jak ty”. To było to, pastorze. Rzuciłam natychmiast palenie ze względu na nią.

Skoro babcia jest w stanie rzucić palenie ze względu na wnuczkę, to czy my ze względu na Chrystusa, dzięki łasce Bożej i w mocy Ducha Świętego, nie możemy rzucić nawyków niezgodnych z wolą Boga? Diabeł wmawia nam, że niemożliwe jest pokonanie naszych złych nawyków i grzesznych skłonności. Jezus mówi: „Zwycięzcy dam spożywać z drzewa żywota (...). Bądź wierny aż do śmierci, a dam ci koronę żywota” (Ap 2,7.10). Jezus obiecuje nam siłę do zwycięstwa w walce ze złem.

Zadaj pytania uczestnikom studium:

1. W jakim sensie przesłanie trzech aniołów jest wezwaniem do posłuszeństwa i pobożnego życia w trudnym okresie w dziejach świata?

2. W jaki sposób Jezus, nasz Zbawiciel i Pan, daje nam zarówno motywację, jak i siłę do zwyciężania?